

F. t. l. vedr. luftfart.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

I den gældende luftfartslov er begrebet „flyveplads“ ikke defineret, men den definition, der i så henseende anvendes af luftfartsmyndighederne — også internationalt — er: „ethvert areal, hvor der starter og lander luftfartøjer, det være sig land-, sø- eller isområder“. Denne definition kan det være praktisk at bibeholde i andre henseender, men når det drejer sig om at indføre krav om tilladelse til etablering af ethvert flyvepladsanlæg, er det nødvendigt at fastsætte nogle mere håndgribelige kriterier. Det er ikke tanken i almindelighed at forbyde adgangen til alene efter indhentelse af ejerens tilladelse lejlighedsvis at lande og starte på et dertil egnet areal. Sådanne lejlighedsvis operationer vil normalt ikke indebære problemer af trafikmæssig eller miljømæssig art. Disse problemer kan derimod opstå, når der er en sådan interesse i at benytte et areal, at det af ejeren af arealet eller af den, der benytter det til flyvning, findes praktisk at gennemføre foranstaltninger af den ene eller den anden art for at lette operationerne. Gennemførelsen af foranstaltninger vedrørende arealets overflade (bortset fra rent midlertidige såsom græsslåning) samt anbringelse af faste indretninger vil typisk være udtryk for hensigt til en mere permanent benyttelse af arealet som flyveplads og er derfor valgt som kriterier i en definition af flyvepladsbegrebet specielt gældende for lovens kapital 6. Definitionen af „andre luftfartsanlæg“ er nærmest medtaget for fuldstændighedens skyld, jfr. kapitlets overskrift. Der er hovedsagelig tale om lys- og radiofyre.

Den foreslåede nye affattelse af § 52, stk. 2, 1. punktum, svarer til den nugældende § 52, stk. 1, og stk. 2, 1. punktum. De pågældende forskrifter vil blive udfærdiget i form af en såkaldt BL (Bestemmelser for luftfart) udsendt af luftfartsdirektoratet efter ministeriets bemyndigelse.

Til nr. 2.

Medens den nugældende § 55 kun foreskriver tilladelsespligt ved anlæg af nye offentlige pladser, omfatter den foreslåede bestemmelse alle pladser, der falder ind under definitionen i den foreslåede § 52, stk. 1. Hensigten hermed er at forhindre ukontrolleret anlæg eller udvidelser af private flyvepladser. Da der til anlæg og drift af en flyveplads tillige kræves tilladelse eller dispensation i medfør af by- og landzonenloven og naturfredningsloven samt godkendelse i medfør af miljøbeskyttelsesloven, må ansøgninger om tilladelse efter luftfartsloven forelægges for amtsrådene (hovedstadsrådet), der ifølge praksis forelægger sagerne for vedkommende fred-

ningsplanudvalg. Sådant høring vil dog kun ske i de tilfælde, hvor ministeren for offentlige arbejder i princippet er indstillet på at imødekomme ansøgningen, jfr. det under de almindelige bemærkninger anførte.

Reglen i stk. 2 svarer stort set til den nugældende bestemmelse. Der tages navnlig sigte på flyvepladser, herunder helikopterlandingspladser, til benyttelse i is-situationer, ved marksprøjtning eller lignende, hvor der til trods for pladsens midlertidige karakter foretages foranstaltninger, der inddrager det pågældende areal under definitionen i § 52. Luftfartsdirektoratet vil blive bemyndiget til at administrere bestemmelsen.

Til nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse er udtryk for en stramning og præcisering af den tilsvarende bestemmelse i den nugældende § 57. I betragtning af de store arealer, som flyvepladser med udenomliggende støjmæssigt betingede konsekvensområder optager, og den rolle, de derved kommer til at spille i den offentlige arealdisponering og øvrige planlægning, vil det være betænkeligt at give anlægstilladelser for længere tid end 10 år. Udløb af en anlægstilladelses gyldighedsperiode uden forlængelse medfører ikke i forhold til luftfartsmyndighederne nogen pligt for ejeren til retablering af den tidligere tilstand på den pågældende ejendom, herunder nedrivning af bygninger m.m., men bevirker navnlig, at eventuelle restriktioner med hensyn til benyttelsen af omliggende ejendomme kan ophæves. Såfremt der ved et flyvepladsanlæg er tale om så betydelige investeringer, at der må kræves en længere afskrivningstid, må anlægget antages at være af et sådant omfang, at dets gennemførelse vil ske ved en særlig anlægslov, i hvilken anlæggets opretholdelse vil kunne sikres for en længere periode.

Ved bestemmelsen i sidste punktum er der tænkt f. eks. på den landbrugsforpligtelse, der kan hvile på en ejendom, der skal benyttes som flyveplads, samt forpligtelser i henhold til bygningslovgivningen m. m., idet forholdet til by- og landzonenloven, naturfredningsloven og miljøbeskyttelsesloven forudsættes at være bragt i orden inden tilladelsen gives.

Til nr. 4.

Af hensyn til reglernes overskuelighed er bestemmelserne om driften af allerede anlagte pladser udtaget til særskilt behandling i §§ 58 og 59. Hovedformålet med den foreslåede § 58 er at kunne udøve kontrol med trafikens omfang og sammensætning på de enkelte pladser blandt andet ved at foreskrive pligt til indsendelse af statistiske oplysninger. Så-